

THE MORNING STAR.

Vol. 51.

Jaffna, Thursday the 11th of June, 1891.

No. 12.

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION: BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE.

RECEIPTS FOR THE MORNING STAR,

1890.			
Manipayy	Mr. S. P. Lawton	1.25	
Chavagacherry	Mr. S. A. Seevarathnam	1.00	
Panduloa	Mr. A. S. Palies	2.00	
1891.			
India	Messrs. C. Murugasampilly avl. B.A. & J.M. Hensman B.A.	3.50	
Batticootta	Mr. Arulantham	1.25	
Manipayy	Mr. S. P. Lawton	1.25	
Chavagacherry	Rev. T. P. Hunt	1.25	
Panduloa	Mr. A. Palies	0.50	
Manipayy	Rev. W.P.S. Nathanael and Mr. Alexander	3.00	
Chilaw	Mr. J. E. Venayagam	2.00	

JAFFNA COLLEGE.

Examinations for the admission of a new class to this Institution will be held on Wednesday and Thursday the 1st and 2nd of July, commencing at 9 A.M. Those who wish to join the class must make application before that date stating age circumstances and attainments to the Principal, R. ev. S.W. Howland D. D. Batticootta, June 9th 1891.

B. Ghose's Sarsaparilla.

A Purely Vegetable Specific for the cure of Weakness, Rheumatism, Gout, Sore Eyes, Eruptions of Mercury, and all other diseases arising from impurities of the blood.

It can be used at all times with perfect safety and without changing diet or fear of taking cold. It is prepared from some harmless American and Native ingredients. Four phials are required for perfect cure.

Price Re. 1 per phial. Packing As. 4.

SPECIFIC FOR ASTHMA.

An approved and excellent Indian Homoeopathic Remedy for Asthma, Bronchitis and Spasmodic Cough. Effect noticeable at the expiration of 3 days. One phial is sufficient for a patient.

Price Rs. 3 per phial. Packing As. 4.

SPECIFIC FOR DEBILITY.

A medicine for Nutrition of Nervous System. A few days use brings about the natural condition. Cures Weakness, Failure of Memory, Dimness of sight, Stricture, mictus or any sorts of unhealthy discharges. One phial is sufficient for a patient. Price Rs. 1—8 per phial. Packing As. 4.

SPECIFIC FOR CHOLERA.

This medicine is positively a certain specific for Asiatic Cholera, Diarrhoea, and Dysentery. In cases where all medicines fail it has been seen to succeed.

One phial is sufficient for 5 or 7 patients. It should be kept in every household. Thousands of lives have been saved by the use of the remedy. It is more effective than Chlorodyne and spirit of Camphor. A liberal discount allowed by the dozen or gross to city Missionaries, Sisters of Mercy and Ministers. Price As. 8 per phial. Packing As. 2.

POSTAGE & V.P. COMMISSION EXTRA.

May be had through any Chemist.

B. GHOSE & Co., CHEMISTS, &c.,
77, College Street, Calcutta, E. India.

ORDER NISI.

In the District Court of Jaffna.

In the matter of the Goods and Chattels, Estate and Property of the late Arumugam Valupillai of Vannarponne deceased.
Testamentary } No. 418.
Jurisdiction. }
Katherasepillai widow of Arumugam Valupillai of Vannarponne. Vs. Petitioner.
1. Chinnachy wife of Chinnatambly Murugasoo of Vannarponne.
2. Chinnatambly Murugasoo of Vannarponne

3. Chinnapillai widow of Arumugam
4. Poothathy widow of Kadirgamer
5. Arunasalam Ramalingam and his wife
6. Valluamney of Anaikkottai

This matter coming on for disposal before Patrick William Conolly, Esquire, District Judge, on the 21st day of May 1891 in the presence of Mr. T.C. Changarapillai, Proctor, on the part of the Petitioner, Katherasepillai widow of Arumugam Valupillai and the affidavit of the said Katherasepillai widow of Arumugam Valupillai dated 14th day of May 1891 having been read, it is declared that the said Katherasepillai widow of Arumugam Valupillai be, and she is hereby declared entitled as widow of the said intestate to have letters of Administration to the estate of the said late Arumugam Valupillai of Vannarponne issued to her unless the above named Respondents or any other person shall, on or before the 22nd day of June 1891 show sufficient cause to the satisfaction of this court, to the contrary.

P. W. CONOLLY

Jaffna, 21st May 1891.

Dist. Judge.

ORDER NISI.

In the District Court of Jaffna.

In the matter of the goods and Chattels Estate and property of Lena Kana Roona Allegappa Chetty son of Annamalai Chetty late of Vannarponne deceased.

Testamentary } No. 417.
Jurisdiction. }

Pena Lena Kana Navana Mutiah Chetty of Vannarponnai Vs. Petitioner.

1. Ayathal widow of Allegappa Chetty of Kotair in Madura.
2. Annamalai Chetty Petaipattum Chetty, wife of S. Sikkapp of Konapattu in Paducotai
3. Saly daughter of Allagappa Chetty of Kotair in Madura.

This matter coming on for disposal before Patrick William Conolly Esquire, District Judge of Jaffna, on the 21st day of May 1891 in the presence of Mr. T. M. Tampoo Proctor, on the part of the petitioner, Pena, Lena, Kana, Navanna Mutiah Chetty and the affidavit of the said Pena, Lena, Kana, Navanna, Mutiah Chetty, dated the 18th day of May 1891 having been read, it is ordered that the said Pena, Lena, Kana, Navanna, Mutiah Chetty be and he is hereby declared entitled as the representative of the Jaffna Firm of Lena, Kana, Runa, whose agent the deceased was at the time of his death, to have letters of administration to the Estate of the said late Lena, Kana Runa Allegappa Chetty issued to him unless the abovenamed Respondents or any other person shall, on or before the 16th day of July 1891, show sufficient cause to the satisfaction of this Court, to the contrary.

P. W. CONOLLY

Jaffna 21st May 1891.

District Judge.

விளம்பரம்.

இதனால் சகலருமுறியும் படி நீசாவலவடக்கு குடிவெற்றவேலு, பெண் மாணிக்கம் அறியத் தருவது நெடுசொல்லிட்ட எதை புருஷன் வெற்றி வேலு என்பவரை நான் விவாகஞ்செய்த ஏறகுட்டிரையப் பத்தவருக்குமாயின. அன்று தொடங்கி நானும் அவருக்கு தேடிய சம்பந்தியக்கள் பலவுள. அதைவிட எதை சீதனமாதிய அசைவன் என அசைவற்ற ஆஸத்திகளும் பலவுள ஆகில் அன்றுதொடங்கி நானும். அவரும் கூடிச்சேர்த்தும் அல்லது அவர் தனித்தும யாதொருவருக்காவது ஒற்றி ஈடு உவைசம் நன்கொடை உடம்புக்கை ஏதுமொன்றுவது எந்த நொத்தாரசு முகதாவில் நிறைவேற்றி இருக்கவில்ல இப்போதன்வையும் பின்வனகவையும் விட்டை விட்டுத்து ரத்திப்போடடார். நாங்கள் சுகோதரன் கணவரதிப்பின்வன விட்டிலுலோதான் இருக்கிறோம். எதை புருஷன் வெற்றிவேலு என்பவர் நாங்கள் தேடிய சம்பந்தியக்கவையும் சீதன ஆஸத்திக்கவையும் நான் கைக்கீர காரியாபடியால் என்வன அறியாமல் ஆதனக்கணை மோசஞ்செய்ய நொத்தாரசு மாருடன் கூடிபோசவன பண்ணுகிற

பெற்றுக்கேள்விப்படுகிறேன். ஆகையால் எந்த நொத்தாரசு வாத்தல் எதை கைக்கீரபோட்டு உறுதி அல்லது நொட்டு எழுதிநிறைவேற்றினால் அது அசைவன் தாயிருக்குமென்றும் நீயாயமானபடி நானும் அவருக்கடிச் சரியான உறுதி நிறைவேற்றிப் போலிசு நீதவாச்சமுடும் அறியக் கொடுத்தே நிறைவேற்றிக் கொடுப்பேனென்றும் அறியத்தகுக்கிறேன். நொத்தாரசு மாடு எச்சரிக்கையாக நடவட்கள்.

நீசாவலவடக்கு. வெறுவேலு பெண். வைகாசி 15.1891 + மாணிக்கம்.

DEATH.

At Thunavy Batticootta on the 15th of May 1891 Mrs. Anna Maria McIntyre, the beloved wife of the late Dr. C. McIntyre of Batticootta.

Local and General.

—THE JAFFNA COLLEGE, Y.M.C.A. The annual meeting of this association was held in "Oley Hall" on the 30th ultimo presided over by Mr. W. W. Wallace. An interesting lecture on physical education was delivered by Dr. A. Nell. The reports of the various committees were encouraging and hopeful.

—MEDICAL CHANGES. The Sub-Assistant Colonial Surgeon Dr. Nell is ordered to go to Ratotta and Dr. Nicholas of Ploly Hospital to Kandy. Dr. Candiah who acted for the Colonial Surgeon has taken charge of the Ploly Hospital. Dr. Saravanamuttu succeeds Dr. Nell at Jaffna.

—DEFT HORSES. More than fifteen of these horses have been captured by the Government, at Deffi.

—Dr. Kynsey P. C. M. O. estimates that there are 1,800 lepers in Ceylon.

—THE WORLD'S population in 1890 was estimated to be 1,587,600,000.

—POINT PEDRO. Mrs. Strong received an award of Rs. 100 from Messrs. J. H. Vavasseur and Co. of Colombo for having successfully introduced the palmyra stalk fibre industry among the poor women and children of the district and for having sent the first ten tons of it in half the allotted time in her capacity as district Agent, competing with the Maniagers of the province. Cey. Obs.

—MR. ARTHUR EDWARDS. We are happy to know that Mr. Arthur Edwards the Postmaster at Batticootta has been promoted in class and salary during the recent visit of the Post Master General to the Peninsula in his inspection tour.

Considering Mr. Edward's faithfulness to his official duties and the universal satisfaction he has given all round, we think that he deserved the promotion long ago and we congratulate him on the happy event. Com

—THE Annual Prize Giving of the Jaffna Central College took place in the College Hall last Monday evening at 4 p.m. at the close of which J. Hensman Esq. B.A. Acting Principal of Rajamundry College India made remarks. The Exercises were presided over by E.W. Creasy Esq. of the P.W.D. At 6 p.m. the students presented the drama of Shakspear's Tempest. A good audience was present at both hours.

—DAVID McConaghy Esq. the Secretary of the Indian Y. M. C. A. Union, arrived in Jaffna last Friday, and is now attending the Y. M. C. A. convention at Nellore. Colombo sends one delegate.

—ORDINATION. Mr. C. C. Handy B.A. Head master, St. John's College, was ordained as a Deacon on the 7th Inst.

—DEPUTY FISCAL. Mr. Van Houten is appointed to act for Mr. Rudd.

—JAFFNA FRIEND-IN-NEED SOCIETY. From the report of this society for 1890 we learn that 1221 cases were treated in the hospital and the receipts from all sources amounted to Rs, 13734.77.

—THE NEW STEAMER "Lady Havelock" is expected to be here in Ceylon in October.

—GILCHRIST SCHOLARSHIP. One Dissanayake of the Royal College has won this scholarship this year.

சனாயிருந்து பரீட்சைகளை சித்திபெற்ற மாணுக்கர்க்கு வகுப்புகளை சீரேட்டப்பெற்றுள்ளது. அவ்வவர்க்குரிய பரிசுகளையும் நிட்கருட பத்திரிகையையும் கைவந்தனர். மாணுக்கர் பலர் பேச்சும் பாடிவண்ணாயிதயற்றல் வந்திருந்தாரை அக மகிழ்ந்தனர். கல்வியைத் தவறாக்கிய பெற்றவர்க்கும் சீரேட்ட ஆசிரியாசிய கையெழுத்துக்கும் கல்வியை வந்தமாணவர்களைச் சிறுகக்கூறினர். மெல். ஜே. என்.ஸ்டீவ், வி. ஏ. கல்வியை வித்த நன்மொழி கூறினர். அவ்வந்த பண்டிதர் கூறிய தேவ ஆசிரியாத்தன்கூட்டம் குவரந்தது. மறுபடி ஆறாம் மணியாளில் வேடிக்கையர் என்னும் புலவர் திவதாலியற்றப்பட்ட "தெம்பெலர்" என்றும் நாடகத்தைக் கல்லூரி மாணவர் வேகு சேடிக்கையாக்காட்சிக்காய் வந்தார் யாவரும் களிப்பெய்தும்படி நடித்துக் காட்டினர்.

இ ல ங் கை .

எங்கள் தேசாதிபதி.—Our Governor.— ஆறாசாயும் தம்மகையவை வரைக்கும் வந்து திருக்கோணமடைக்குச் சாய்வாரணை சத்தம்.

பெருவேளளம்.—Floods.—கொழும்புப் புறங்களிலே தேனானேட்ட சங்கடத் தெற்புமல்ல. வெள்ளத்தாலுயிர்ச்சேதமுண்டே. மணியுத்தி. நுவலெலியிற் கட்டிடமும் ஒன்று வீழ்ந்தது.

கோதாரி.—Cholera.— ஒ! ஒ! வந்துவிட்டதாம். மேந்தவை முதலாம் கல்விச் சனங்களைப் பிராவணப் பாணத்தை அதனைத் தரிசனப்பண்பணினாநாகரம் வைத்திய பரிசணம் அத்திசை நெருங்கினதாகவும் காண்கிறோம். "திக்கட்டிலையை விட்டியுயிர் செதுபடலரையியத்திற்-நடக்கப்பெட மட்கலஞ்சீரேயிற்" என்றவன்னை எல்லாருக்கும் அடி அடிபுறையாரும் பிரயத்தனம் பரிக்கவேண்டியும்.

மாணம்.—Rev. W. Ellis.—நுவலெலியாவிலே அரசாட்சிக் உரையாயிருந்த இவர் சநேதியிற் காவுச்சேற்றினார்.

உருச்சேதம்.—Vessels wrecked.—இம்முறை விசய சண்டமாருதத்தால் உருச்சேதங்களும் பல. சாமான சேதங்களோடு உயிர்ச்சேதமுண்டே. ஒரு கப்பலாட்கள் எட்டெட்டபுத்தாய் பாசாமாருக்கள். சலாபக் கரையிலே அரிச்சேற்றி வந்த சில உருக்கள் அக்கப்பலாயின. சில எவ்வடம் போயினவென்று தெரிந்ததில்லை.

வ ட தே ச ம் .

மணிப்பூர் மோசம்.—Manipul disaster.—மணிப்பூர் என்ற அசம் நாட்டிற்கு அனுணமையிலுள்ளது. அதன் சேனாபதியை அப்படுத்தப் போன சில ஆங்கில வீரர்க்கு நடந்த மோசத்தை யும் அசம்பேர்ப்பென்ற படைவழிச்சீரையையும் பற்றி ஏவல் பரிசணம். பேர்பா இராசாவின் இருசகோதரரும் சேனாபதியும் பிடிபட்டார்கள். உபராசாவும் பிடிபடுவதில் ஐயமில்லை.

வைத்திய சமயம்.—Medical Aid.—இந்தியாவுள்ள எஸ்திரி சனங்களை வைத்தியசாலைக் கிடைப்பது மோசம்புரிசீரிகள் என்றதன்பேரில் இரக்கமுற்ற தவறாமல் பெருமாளாயர் கற்குச்சர் வல்லிக்குப்போது இங்கேயுள்ள பணமுதல் சேர்த்தனர். தம் பத்திரிகைய ராசாங்க பதித்துவருமீது ஊர்மோசனிய்ப்புதம் எடுத்துக் கொண்டு முயற்சியை அவர் பத்திரியாராகிய இவர் தம்மணதார குடியோகப்பட்டல் பேர்போது இங்கிலாந்தில் பெரும் பிரயத்தனைச் செய்கின்றார். அங்கே ஓர் தருணத்தில் மார்திரியல் அவதாரைப் பால் ஈராயும் பேர்கூறார். அவர்க்கு தாமது அல்லிவையத்தின்பேரில் பெரும் பிரசங்கமுட் செய்தனர்.

பணம் பொறுக்கல்.—Embezzlement by a Lawyer.—ஐசையோர் வேலிகாப்பத்துப் பயிலை அறிக்கையோர் சிக்கப்பூரிலே ஒரு சிறியவர்க்காரர் தம் மறக்காளிகளின் வாயில் எண்பதியாயும் ரூபாய்க்கு மட்டையுடனாரம். செட்டிக்காரன் !! இத்தொழிற் கபாபக்கோண்டார் பின்னுக்கு சிலர் அங்குமிங்குமிருக்கலாம். இந்நம்பிக்கைதர ஆங்கிலப் பாரதாமாணது. இக் கிடங்கில் நிறுக்கற்க.

மணநாட்டியுநாள்.—A wedding party.—கற்குத்தாலில் புகாமணைச்சேத்தாரிவார் தம்புதமித்திரகூடல் சங்க தரிசனத்தாக்ககார கோணியேற்போனதுபோது கோணிய நெடுவழியில் அதிலிருந்தார் பத்தொன்பதுபேர் மணவாரியுடன் ஆழிவாய்ப்பட்டார். அம்மர்மர்!

வேட்டிக்கிளிகள் வாதை.—Plague of locusts.—பூர்விக வாதைகள் பத்திலே ஒன்று மறுபடி வந்ததோர் தேவம் சேதமாம் என்று பபத்திரி

ல் அரசாட்சியார் அசுவனைத் தக்கும்படி எச்சரிக்கையாயிருக்கிறார்கள். கண்மணியு—Hail. விசாக பட்டினத்துக் கருகாமையிலுள்ள பார்வதிப்பூரிலே சிலவாங்குகளின் மூல்களே கண்மணியெய்ததால் அநேக வீடுகளின் ஓடுகள் உடைந்த மணுவருக்குத் தகட்டம் வந்ததாம்.

நல்லதண்டனை.—A good reward.—சென்னை பட்டினத்திலே "இந்தணற்றம்" குவரர் இரண்டு சிறைத்தவர்களைப்பற்றி கற்புத்திரிகையிலே போய்யும் அவதாரமுழுது அவர்கள் இருபேரும் மூட்டியுநித்தலத்திலே போதுகொண்டபோக, எதிரிக்கு ஒரு ரூபாய் தண்டம் வீதிக்கப்பட்டதாம். மணமும் மூதுகொளும் போனபடி அவதாரமுழுது வார்த்து நல்ல சச்சரிப்பு.

சிசிவிலாசம்.—Child marriage.—இந்தியாவிலே சிறுபிள்ளைகளை விவாகம் தாராளமாய் நடக்கின்றதென்றது அபிமானத்தனா? இதே மூல விலையும் மோசங்களைக் கண்ணோந்த தலைத்தனத்தார் இணைத் தடுத்தற்கேற்ற சட்டமொன்றை விதித்து நெடுகொள்ளல். செவயசுக்குமுன் விவாகம் நடத்தல் கூடாதென்று பிரந்த இச்சட்டத்தால் அந்கள் நடத்தும் சட்டத்து சட்டந்தாம்.

ப ற் ற தே ச ம் .

ஸ்பானியர் குழப்பம்.—Riots in Spain.—ஸ்பானிய நகரமொன்றில் வலுண்டேபட்ட பெருக வலிசைய அக்கம்பு மொலீசர் சக்தியற்றுப்போனதால் இராணுவவீரர் அழைக்கப்பட்டார்கள்.

சீவியரசாட்சி.—Chilian Government.—இன்னகூடல் கலக்காரருக்கும் இவ்வரசினர்க்குமே உடையுற்ற பணக்கு நேர்முகமிக்கலை. கலக்காரர் கைவசமிருந்த போகமொன்றை அரசாட்சிப்படைவீரர் போராடிச் சயக்கொண்டார்கள்.

அங்கிலிய போர்க்குக்கோபம்.—British and Portuguese.—சின்ன நாபாணது போமரிசெய்தார் போலக் சின்னப்போர்க்குக்கோபம் உலகமொன்றிக்கும் போரிய ஆங்கிலபோரே தென்ஆபிரிக்காவிலே குத்தக்குவாட என்ற தாக்குவாசுத்துப்படி நிற்கிறார். நிகழ்ந்த சண்டைமொன்றிற் சிக்கல் தண்டனைப்பட்டார் போரே போர்த்துக்காயர் நல்ல பூசணவாக்கினார்கள்.

ஆட்களவு.—Kidnapping.—அயதமொன்றைத் தடுத்த அதிலிருந்து நாண்சுசீர்மனரோடு ஒரு அங்கிலேயவனையும் சிறைப்படுத்திப்போய் ஒன்று பலவன் தந்தால் விடுவாசெய்வோமென்றிருக்கார். இச்சகக்கதி நடந்த இடம் துருக்காரச்சியத்தைச் சேர்க்கிறது.

நச்சுக்கோபி.—Poisoned Coffee.—ஐக்கிய சேசத்திலே ஹாயிலில்லே, சலியாணவிலெண்டர் திலே கோப்பியுண்டார் ஏழெட்டியோர் மோசமொன்றிவைமையிலிருந்தார்கள். தவவந்தன ஒருவன் தன்னுடைய மகளை விவாகம் பண்ண நாட்டிக்கொண்டிருந்த ஒருவர்ப்பணுக்குக் கொடையுமிருக்கொணுக்குக் கொடுத்தது கோப்பியிற் பாஷாணம்மோட்டு முகாந்திரம். ஐயப்பட்டவரைப் போலீசர் வேட்டைமார்போற்றிவந்தார். இவ்வாசெய்யும் நச்சு தப்பலிடவில்லை. ஆண்க்கோபியில்லை. மணவாளியின் பதா தப்பலுத்தான் பிராயசமாயிருந்தது. இப்பொய்யிட்ட சதிசாரணைப் பூயியிலிராது அத்தப்பண்ணை தருமமாகும்.

வ ர் த ம ன ன ச ங் கிர க ம் .

நாசாசங்கதி.—Miscellaneous.—அங்கிலே ராசாங்கக் கட்டளர் பெருணைத் தீர்க்குது முன்றுகோடியே பத்தலட்சம் ரூபாய். மலலாபாந்திலே ஒன்பதவயசுப் பெண்ணை ருத்தி பின்னப்பெற்றனர். பின்னக்குப் பதினெழு மரமச வயசாம். தாயையும் பின்னையுமும் பட்டத்திலே தெரிக்கிறார்கள்.

மீட்புறையெடுத்த கணக்கிப்பு. இந்தியாவிலிருந்து சிறுசனம் இருபத்தெட்டரைக் கோடி. இலங்கையிலிருந்து முன்னையிலும் அதிகமாய்த் தேக்கடியுக் கெப்பருவும் பிறநூர்க்குக்கேற்றப்படுகின்றன.

எங்கள் இராணியாகம் சிக்காசனத்தியாகி இப்போது ஐப்பத்தாங்கு வலுட்கள். இவர்க்கு முந்த அபிபதிகள் வேறினர். வந்தந் நகரத்திலே ரோயில்லி என்னும் பிரபு இரு வேலைகாரருடன் சும்ந்தெருப்பால் நெருக்கத்திருந்தனர். மலக்காலிலே சிக்கப்பூர் குதலாயிட்களிலே அரசாட்சியாதிபதியும் வந்ததக்கூட்டத்தாரிடமும் வேலையிலேறப்பட்டிருக்கும் இலங்கையார், யாழ்ப்பாணியார் கூடத்தன், நூற்றுப்பின்னது பேர். இன்னுங்குக்கட்டும்.

அமிரிகன் பிரசாதிபதிஊள் அறநெட்டையன் ஆபிரகாம் லிங்கன் அறக்கட்டையன் சேனாபதிஆர்சன். முந்தினவாரியும் ஐந்து நாட்களுக்கு வம். பின்நினவாரியும் ஐந்து நாட்களுக்கு வம். புதிய தடிமன் ரோகம் இங்கிலாந்திலே அதிமும் தூரத்தோடுபெற்றது. சங்கப் பிரயக்களுக்குள் மாத்திரம் மூழடிப்பேர் பிடிக்கப்பவாரானும் அதன் மித்தியைப் தேசமெனதுமா?

ஆசனம் தரமெனத்தகுச் சாம்பானேயில் பிரயாணப்பட்ட பார்சிய உருவொன்று புயலிலகப் பட்டபும் மர்ச்சேசேதத்தன் கோழிபூக்குவந்தது. கண்டப நகரமானத்தைச்சேர்த்து தொடர்ந்தோட்டத்திலேயும்பேட்டை போடாமாதும் இரவணத்திரையூட்டிய வண்டி சண்டைப்படிபுடிபுடி விழ்த்தக் குறிபையொன்று மோசம்பட்டது. சலிதேச மந்திரிமாணைக் கெவலசெய்தல் காரணமாய் அவர்கள் கட்டியிருந்து மண்டபத்தின் கண்ணிர் கலக்காரர் வேடிமுண்டிற்றும் வறுமையாயினர்.

சீனாரின் கலிபிலி.—Rioting in Nanking.—சீனாரின் தாறுமாறுக்கு அபின் காரணமாகமோ? ஐராப்பியோடு சிலபோது வல்லுங்க்கணக்கிற் கொதித்துக்குச்சிர் சிலமாதத்தன் நன்சினென்று விட்டுநீளர் மிஷன் ன்தானத்தைச் சமூல் உவல்வியம் விவாரியார் பாமார்பின்பின்னபெண்டைப்பாலையொன்றைத் ததித்து, யிட்காரியார் இல்த் சருவ அவர்கள் நடியோடிக்காரியார்.

கோதிருளம்.—A boiling pond.—தோயினிக்காலில் மலகனரோடு இலகூர்க்கூட்டம் குளமொன்றிற்குக்கிறார். ஆயிரம் வருஷக்கணக்கிற் கொதித்துக்கொண்டிருக்கிறபடியும் அதன்லம் கறுப்படைசிக் கக்கக்கவலத்தாம்.

வைத்திய விஷயம்.—Religious.—கற்குத்தாலில் செமித்தாரோடுவார் சிறுவையத்தற்குயினர். இவர் கல்லியிற் சிறந்தது. ஏ. பட்டம் பெற்றவர். ஒக்கோவிலே ஆயிரக் கணக்காரோர் சிறிந்தவர்களானார்கள்.

மைதூரார்ச்சியத்திலே இப்போது நாற்பத்தைத் து கிறிஸ்து குருமாரோடு, அங்கு சமூராயிடுவல்லுந்துள்ள சேசச்சு கிறிஸ்தவர்களிருக்கிறார்.

புத்த சமயிகள்.—Buddhists.—உலகமெனக்கும் பரவண்டிருக்கும் புத்தசமயிகளின் தொகை மூடி கோடியே ஐம்பதிலட்சம்.

க ட ட ம் .

ம. ம. க. வேலுப்பின்னையவர்க்குடைய நல்ல!

இலக்கண விளக்கப் பதிப்பிலிராவ சூறிய, "ஐம்பதின்மர் கங்கத்தாராயிரரோ நாற்பது தொழினிம்மென்றேயுமொமொ—இம்ப்புடிபும்" என்று வெண்பாவினே "இம்ப்புடிபும்" என்பது தாங்குகு சூறிய வண்ணம் வகுப்பியுக்கிரந்து. "இம்ப்புடிபும்" என்பதனை ஒருநூற்க்கியவகிபுனது வெண்பாவிச்சேராமாம்.

இவனை "சொல்லாரும் வல்லின மெல்லின மொடினேதொன்றுபோது—நிலைவாழ்க்கிராரோ கோடியுரைப்பர் நிரம்பியநூல்—கல்லினமந்தாகமேமக்களியென்பர் கற்றுணர்ந்தல்-நிலைவாழ்க்கையாவருங்கு கலினகையென நாட்டுவோர்" எனக் கூறியவாரியொன்றைச். "சொல்லாரும் வல்லின மெல்லின" என்றென்புரிமையெனத்தைக் கூறிற்றில் என்ன, அற்குன்று. என்ன? அது பாரிசேப்பர்மொனத்தாரனேகார்ப்பற்று, ஆலிஷ். அல்லதுதம், மயேச்சார் யாப்பற்று, "எவ்வையனத்துமிடைவருமொற்றிநிங்கி கோசையாக நிரப்பல் கற்றுறிமார்த்க்கடனென மொழி." எனக் கூறிய தக்கிரத்தினுராவே. "அடியார்க்களியின் சிறம்பலவன் கெற்றற்கு-தடியார்க்கெழிய கைச்சீட்டு-பலயின்மிசை" என்னுந்துருக்கப் பகாந்தையாம், "புலவெசுமத்து-வயத்திடைமொய்கை சும் துஞ்செய்யலன் மலயத்திலே" என்னுந்துஞ்செய்யலன் கோவைக் கலித்தரைபய்யும், கற்றுநிங்கிப் பிரித்தாரானொடுத்தோகினார். ஆண்டுககககக. இன்னும் "வகுப்பியுக்கிர போல வரினே-முடப்பின்னையுழித்தொண்டையுடல், தனை சிதைபாலவைக் தாரெனமொழி" எனப் பல்காயுநர் கூறியவார்த்துமுன்னக. இவனை இவற்றின் விரிவை யாப்பருங்கு விருத்தியெயிற் காண்க.

"இருப்பது போய் போவதெமெயென்றெண்ணை. நெஞ்சே—யோருத்தருக்குக் திக்கினையுக்கை-புருத்த தொழிற்" என்று பட்டனத்தார் மணியே சுவைப்பாலிலே, நாது நண்பர் கலித்தரை விரயம், என வரைச்சுத சத்தப்பிரதியகப்படாமையப் போயும்! நல்லார், சிறிதும், சதார்ப்பின்னையவர்கள் பதிப்பித்த மித்தியைத் தேடிப்பிந்துச் சந்தேசமொழியாகாக.

இக் கணம், காரை, கா. சீவசிதம்ம ஜயபூர்.

THE LATE MRS. W. E. HITCHCOCK.

It is with great sorrow that we record the death of this estimable lady. With her husband she received a warm welcome to Jaffna last January, because we hoped much from her assistance, in both educational and religious work. As we came to know her character we could not but appreciate and love the sweetness of disposition, the kindness to all, and especially the earnestness and zeal in Christ's service, which she manifested. It was but a few weeks before she was taken ill with congestion of the lungs, which weakened her, and the following illness was aggravated by the unusual heat of the hot season, until finally she died on the 2nd inst. of exhaustion. The funeral was held in the Batticootta Church the next morning, and the burial was at Oodoville, the Christians and College students accompanying the procession with singing. We cannot understand the mystery of the sudden blighting of hopes, the early cutting off of one in the morning of her days, but as she herself said with reference to the death of her sister that she heard of only three days before, "Our Father never makes mistakes."

GREEN GLASSES.

When a man puts on green glasses everything he sees is green. When our friend of the *Guardian* reads any thing in the *Star*, he evidently does it with his green glasses, and all is green. He is sure beforehand that it will be utterly absurd, and he so pronounces it, whatever may be written. On the "Conscience" for example, he first gives a long description which is substantially the same as ours, and then to show that ours is bad, he misrepresents it. We said "man is his own law-giver." He says, "according to him God is not the first law-giver." How does this follow? We said "man's spirit perceives duty and thus gives the law to itself." How? by perceiving, not "the whims of private judgment," but the eternal laws of God. It is a law to itself because it can perceive these without the help of any others, though the word of God enables us to see more clearly.

We did not say that the way of escape is to believe firmly that God has atoned for our sins, we did say that it was by being united with God so closely that his acts may be said to be our acts. Certainly "good works" will follow such a union, but, it is the union, and not the works, that delivers us from the punishment. We may even say that the union cannot be known certainly except by the good works, (Jas. 2: 18) but it is still true that if we believe on Christ we shall be saved, (Ac. 16: 31.) This is shown by the judgment which does not decide to what place men must go. Men go to heaven or hell at death, according as their names are written in the Lamb's book of life, i.e. according as they are regenerated or not, but the awards of the judgment day are according to their deeds. The redeemed receive varying degrees of glory, and the lost varying amounts of punishment, according to their deeds.

Now let us note the correspondences. Our critic says, "conscience is the interior application of laws to particular actions." We said that conscience is the action of the legislative, judicial and executive faculties in a matter of right or wrong. Certainly these three faculties deal only with laws and actions. He says these

"laws are both divine and human." We said that the conscience perceives the laws, and does not make them, therefore these perceived laws must be those of God and man. He says "conscience may err through ignorance." We said that conscience errs according as its vision is defective. These are the main points of both, and agree closely.

To the Editor of the Jaffna "Morning Star."

Sir,
I notice in your issue of May 28 an article entitled "What is sin," and as it contains several passages with which I cannot agree I feel compelled to write a few lines and endeavour to point out where it seems to me to be in fault.

(a) The writer says "Even many Christians consider it (sin) inherited." This is true, indeed, I was under the impression that it was the belief of the greater part of Christendom, and that those who thought otherwise were comparatively few. Those who hold the belief that sin is inherited have I think Scriptural warrant for so believing, e.g. "That which is born of the flesh is flesh," John iii: 6. "The Scripture hath shut up all things under sin" Gal. iii: 21. "Who can bring a clean thing out of an unclean," Job. xiv: 4.

The Church of England speaks as follows.— "Original sin standeth not in the following of Adam (as the Pelagians do vainly talk) but it is the fault and corruption of the nature of every man that naturally is ingendered of the offspring of Adam" &c. Art. ix.

(b) The writer says further on :

"If then sin consists only in a wrong choice those who have not made a choice as infants have no sin."

Here are two statements, 1. That sin consists only in a wrong choice. 2. That infants have no sin. If the previous remarks hold good, it will have been proved that sin does not consist only in making a wrong choice. The fountain head (the nature) is sinful and therefore as soon as opportunity arises it manifests itself in sinful acts. The writer says on "the choice" "It is usually a gradual process consisting of successive minor choices." Ans: If a baby strikes its mother in anger is it a sin or not?

Again if infants have no sin why should they be subject to the law of sin, i.e. death?

Again if infants have no sin what objection can we make against the Roman Catholic doctrine of the immaculate conception of the Virgin Mary?

(c) "When a man's choice is of the right if it is aided by the Divine Spirit (put in Capitals Mr. Printer) it may be fixed in that line and the man is renewed or holy as the Bible calls him."

In answer to this I must confess that I am not satisfied. I prefer the Church of England—hear what she says:

"The condition of man after the fall of Adam is such that he cannot turn and prepare himself by his own natural strength and good works to faith and calling upon God, therefore we have no power to do good works pleasant and acceptable to God without the grace of God by Christ preventing us that we may have a good will and working with us when we have that good will" Art. x.

Yours truly.

[We think that some of the differences of opinion among Christians arise from differences of definitions. We like the definition of sin in 1 Jno. 3: 4, that which is not in accordance with law is sin. But law is the standard for action of rational beings, therefore sin involves action, and we do not see how action can be inherited, though a tendency to certain actions can be. We understand sin to involve guilt, or desert of punishment, and we do not see how a person can deserve punishment for what he has not done, and therefore we do not comprehend the possibility of inherited sin, nor do we find it in Scripture. Of the three verses quoted the first speaks of *flesh*, which does not always mean sin, see Eph. 6: 12, and we do not think it does here. Where flesh and spirit are contrasted flesh should mean that part of man which is not spirit, but descends from the parents. The next passage is similar to Ro. 3: 19, and 5: 12, a general statement that all men are sinners, but not necessarily referring to infants. With regard to the third verse we think that "unclean," does not mean sin as guilt, but only a tendency to sin, which is a defect, but not guilt.

If an infant's striking its mother is sin, what hope have we of the salvation of infants and why must we become as little children. (Matt. 18: 3.) We understand the Scriptures to teach that the *flesh* transmitted from the parents begins very early a conflict with the spirit which comes from God, (Ecc. 12: 7.) The child is only dimly conscious of its duty, and only so far responsible. We would not altogether exclude the element of sin

from these acts: so far as they are consciously wrong they are sin, and it is impossible for us to determine when this begins. For the reason that the child is so nearly unconscious we hold that one or two such acts do not determine the character, any more than they do in a converted person who is no longer a "sinner," (Jno. 3: 9) even though he occasionally sins. The "death" which is the wages of sin, or the punishment, cannot be physical death, for believers have all their sins forgiven and yet they endure physical death, which is only a type, reminder, consequence, etc. of real death.

Our objection to the doctrine of "the immaculate conception" is that it is intended to make the Virgin Mary so far forth different from other women.

As for the third point, we ourselves said that the man's choice must be aided by the divine Spirit. We are willing to grant as much as any one to the work of the Holy Spirit, except the taking away of the responsibility from the man, which the Bible does not seem to us to do. Ed. M. S.]

To the Editor of "The Morning Star."

Sir,

I request the favour of your inserting the following in your paper—

The Salvation Army here have for sometime past been very busy with the new very important work which has recently been started by them in Bombay. The success attained by the publication of the book "In Darkest England," induced Mr. Tucker, the head of the Salvation Army in India who really devotes himself body and soul to the interests of the benighted Indians, to propose a scheme which has clearly been explained in his book entitled "In Darkest India," and by which the submerged tenth of the Indians who, according to his statement "die of starvation" can be saved. Though the authorship of the book has been attributed to Mr. Tucker, he owns that it was entirely under the suggestions of Mrs. Booth at her death-bed, that the book has been published. The book is an appeal to the people for a sum of one lakh of Rupees to start the proposed work in India. Some months ago a meeting was convened in Bombay in connection with this scheme in which Mr. Tucker delivered so sympathetic a speech as to move the heart of the audience which also consisted of Millionaires of all castes and creeds. This and the fact that the chair was taken by Mr. Justice Telang, a brahmin High Court Judge of Bombay, whose reputation as a man of learning has widely spread throughout India and even in England, clearly show that all castes and creeds in India have a high regard for Mr. Tucker's person and his scheme. No sooner the meeting came to a close than it was announced that a Parsee gentleman, who did not want that his name should be given out, and who had also contributed a large sum of money in connection with the prison gate Brigade of the Salvation Army, offered on the spot a donation of Rs. 10,000 to carry on the work, which if properly carried out under the supervisions of competent men cannot but be a great boon to the poor Indians. One branch of the work named the Labour Bureau has lately been started, from which we could guess that though donations are not publicly announced a fair amount has already been subscribed towards the work. Men, women and children who die of starvation, are fed, employment looked for and secured for them. Every morning applications with certificates for employment are received and registered under the heads, coolies, peons, guards, mechanics, clerks &c. according to the wishes of the applicants, who are sent with recommendatory letters to the offices concerned. It may be mentioned here that the judging of the abilities of applicants from their certificates is left entirely in the hand of incompetent men. Should it happen that the hands thus recommended by the Army prove unfit for the sort of work for which they are recommended, it is to be regretted by us, who watch the progress of the Army with great interest, that the Salvationists may lose their influence and this branch of the work thereby prove an entire failure. It is also astonishing to find that respectable men who already are in a good position send their applications with the hope that they may perhaps be able to secure a better post. The Salvation Army should not therefore take notice of the claims of such persons as they do not belong to the class of the submerged tenth for which this department is intended to provide help. In conclusion I may add that Mr. Tucker has done more for the people of India than any other man, and the Indians never before had or now have so self-sacrificing and disinterested a benefactor as Mr. Tucker is evidently going to prove himself. May God pour forth his blessings on the Salvation Army.

Bombay 16th } Yours truly
May 1891. } D. A. C.